

Goscinny Sempé

Problémy malého Mikuláša

Problémy malého Mikuláša

Problémy malého Mikuláša

Původný názov: *Le Petit Nicolas a des ennuis*

© 2014 IMAV éditions / Goscinny – Sempé

Původné francúzske vydanie: 1964

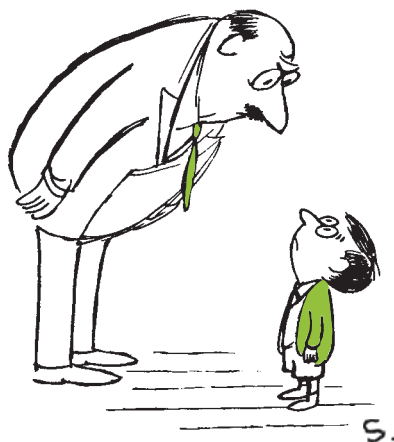
Preklad © Beáta Panáková 2013, 2019

Slovenské vydanie © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., 2019

ISBN 978-80-556-0788-7

René Goscinny
Jean-Jacques Sempé

Problémy malého Mikuláša

sloart

Mikuláš

Je super!

Lotar

Najhorší žiak z triedy.
Keď ho učiteľka vyvolá,
vždy má po prestávke.

Aurel
Môj najlepší kamarát.
Je tučný a stále sa
napcháva.

Alojz

Najlepší žiak z triedy
a učiteľkin miláčik,
my ho veľmi radi nemáme.

Kazimír

Má veľmi bohatého ocka,
ktorý mu kupuje všetko,
na čo si spomenie.

Rafael

Má písťalku a jeho ocko
je policajt.

Hugo

Je veľmi silný a rád
rozdáva údery päšťou
rovno do nosa.

Izidor

Strašne rád hrá guľôčky
a je fakt dobrý, skoro nikdy
neminie jamku.

Julinka

Je veľmi fajn, neskôr sa
s ňou asi ožením.

Mama

Som rád doma, keď prší
a máme návštevu, lebo mama
vtedy prichystá na olovrant
kopu dobrôt.

Ocko

Odchádza z práce
neskôr ako ja zo školy,
ale nemá domáce úlohy.

Pán Bledur

To je náš sused.
Radi sa s ockom prekárajú.

Stará mama
Je veľmi dobrá,
dáva mi kopu darčiekov
a srdečne sa smeje
na všetkom, čo poviem.

Bujón

To je náš vychovávateľ, voláme ho
tak preto, lebo stále hovorí: „Pozerajte sa
mi do očí.“ A oká sú aj v bujóne.
Vymysleli to veľkí žiaci.

Učiteľka

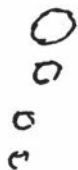
Je náramne milá a pekná,
pokiaľ nerobíme veľké hlúposti.

Obsah

Izidor má problémy.....	9
List.....	17
Hodnota peňazí.....	27
Boli sme s ockom na trhu.....	35
Dnes bolo v škole perfektne!.....	45
Baterka.....	55
Ruleta.....	63
Navštívila nás stará mama.....	71
Dopravná výchova.....	79
Vecné učivo.....	89
Skromné pohostenie.....	99
Tombola.....	109
Odznak.....	117
Výstraha.....	125
Jonáš.....	133
Krieda.....	143
Biografie a Bibliografie.....	150

Izidor má problémy

Izidor včera chýbal, dnes prišiel do školy neskoro, vyzeral hrozne zničene a my sme sa čudovali. Neprekvapilo nás, že mešká a vyzerá zničene, lebo Izidor často meškáva a v škole skoro vždy vyzerá zničene, najmä keď máme písomku alebo diktát. Prekvapilo nás, že učiteľka ho privítala s milým úsmevom: „Tak ti teda gratulujem, Izidor! Určite máš veľkú radosť, však?“

To nás fakt ohromilo. Stávalo sa, že učiteľka bola k Izidorovi milá (ona je strašne fajn a k hocikomu býva milá), ale ešte nikdy, fakt nikdy, mu negratulovala. Izidora to tuším vôbec nepotešilo, otrávene sa vliekol k lavici a prisadol si k Cypriánovi. Všetci sme sa otáčali a zízali naňho, učiteľka však buchla pravítkom

po stole a napomenula nás, aby sme sa nerozptyľovali, ale láskavo pokračovali v práci a odpisovali z tabule podľa možnosti bez chyby.

Zrazu som spoza chrbta začul Kazimírov hlas: „Pošlite ďalej! Izidor má malého brata!“

Cez prestávku sme sa zhŕkli okolo Izidora – chceli sme vedieť, či je to pravda, či naozaj má malého brata.

Izidor sa opieral o stenu s rukami vo vreckách.

„No,“ precedil cez zuby. „Včera ma ocko zobudil strašne zväčasu, bol už úplne oblečený, ale neoholený, objal ma a so širokým úsmevom mi oznámil, že v noci sa mi narodil bráček. Potom mi povedal, aby som sa rýchlo obliekol, a išli sme za mamou do nemocnice. Mama ležala v posteli, tvárila sa rovnako šťastne ako ocko – a vedľa nej ležal môj malý brat.“

„Ale ty nevyzeráš, že by si sa ktovieako tešil,“ podotkol som.

„A prečo by som sa mal tešiť?“ rozhorčoval sa Izidor. „Je strašne škaredý! Mrňavý, celý červený, v jednom kuse vrieska – a všetkým sa to náramne páči. Keď ja doma len trochu zafňukám, už ma hrešia a ocko nadáva, že som sopliak a pílím mu uši.“

„To poznám,“ zahlásil Rafael. „Aj ja mám mladšieho brata a sú s ním stále nepríjemnosti. Miláčik rodiny! Všetko si môže dovoliť, a keď mu jednu zavesím, hneď žaluje rodičom a oni mi zakážu ísť do kina!“

„U nás je to naopak,“ pridal sa Hugo. „Ja mám staršieho brata a on je miláčik rodiny. Stále sa sťažuje, že ho otravujem, hocikedy mi jednu strelí, môže dlho do noci pozerať televíziu a dovoľia mu aj fajčiť.“

„Odkedy mám malého brata, stále ma sekujú,“ sťažoval sa Izidor. „V nemocnici mama chcela, aby som bračeka pobožkal. Vôbec som nemal chuť, ale poslúchol som a ocko sa na mňa rozkričal, aby som dával pozor, vraj som takmer prevrátil kočíku a vraj v živote nevidel také nemehlo, ako som ja.“

„A čo mu dávajú jesť, keď je taký malý?“ zaujímal sa Aurel.

„Potom sme sa s ockom vrátili domov,“ pokračoval Izidor. „Bez mamy je doma strašne smutno. Ocko musel chystať obed

a zúrtil, lebo nemohol nájsť otvárač na konzervy. Nakoniec sme mali len sardinky a sterilizovaný hrášok. A dnes ráno ma ocko vyhrešil, lebo mu vykypelo mlieko.“

„Ešte len uvidíš!“ vyhlásil Rafael. „Keď ho prinesú domov, najskôr bude spať v izbe s rodičmi, potom ho dajú do tvojej izby. A vždy keď zavreští, budú si myslieť, že to ty si ho rozplakal.“

„U nás,“ ozval sa Hugo, „spí v mojej izbe môj starší brat. Teraz mi to skoro vôbec neprekáža, ale voľakedy, keď som bol ešte malý, ten somár ma zo zábavy strašil.“

„Tak to teda nie!“ rozčúlil sa Izidor. „Na to môže zabudnúť! Nikdy v živote nebude spať v mojej izbe! Tá izba je moja, on nech si láskavo nájde inú, keď chce spávať u nás!“

„Pfi!“ múdрил sa Cyprián. „Keď tvoji rodičia povedia, že mladší brat bude spávať v izbe s tebou, tak bude spávať v tvojej izbe, a bodka.“

„Žiadne také! Žiadne také!“ kričal Izidor. „Nech si ho uložia, kde chcú, ale nie do mojej izby! Zamknem sa, a hotovo!“

„Ako chutia sardinky so sterilizovaným hráškom?“ chcel vedieť Aurel.

„Po obede,“ pokračoval Izidor, „sme s ockom znova išli do nemocnice. Už tam bol aj strýko Oto, teta Edita a teta Lýdia a všetci vyhlasovali, že môj malý brat sa podobá na kopol ľudí – na ocka, na mamu, na strýka Ota, na tetu Editu, na tetu Lýdiu, aj na mňa. Potom tvrdili, že sa určite veľmi teším a teraz musím byť veľmi poslušný, pomáhať mame a dobre sa učiť. Ocko povedal, že dúfa, že sa budem viac usilovať, lebo

doteraz som bol lajdák, ale odteraz musím byť vzorom pre mladšieho brata. A potom si ma už nikto nevšimal, okrem mamy, ona mi dala pusu a povedala, že ma ľúbi rovnako ako bračeka.“

„Počujte, chalani,“ navrhol Kazimír, „čo keby sme si ešte zahrali futbal, kým zazvoní?“

„Uvidíš,“ nadviazal Rafael, „keď budeš chcieť ísť von s kamošmi, prikážu ti zostať doma a strážiť mladšieho brata.“

„To fakt? Neblázni!“ zvolal Izidor. „On sa bude pekne strážiť sám! Veď ho nikto nevolal. Ja sa teda pôjdem hrať von vždy, keď sa mi zachce!“

Rafael pokrútil hlavou: „Naštví sa na teba a povedia, že žiarliš.“

„Čože? No to je vrchol!“ rozkričal sa Izidor. On vraj vôbec nežiarli, to je hlúposť, mladší brat mu je celkom ľahostajný, len ho štve, že by mal ešte niekto spať v jeho izbe a že by mu nedovolili ísť von s kamošmi. Ale najmä neznáša maznáčikov, a keď ho naozaj napália, tak odíde z domu a to ich bude mrzieť. Nech si len nechajú toho svojho Lea, ešte budú všetci ľutovať, keď odíde, najmä, keď sa dozvedia, že je kapitánom na vojnovej lodi a zarába veľké peniaze. A vraj už má aj tak

všetkého dosť doma aj v škole, on nikoho nepotrebuje a je mu všetko jedno.

„Kto je Leo?“ opýtal sa Lotar.

„No predsa môj mladší brat,“ odpovedal Izidor.

„Aké smiešne meno!“ zaškeril sa Lotar.

Nato sa Izidor naňho vrhol a začal ho fackovať. Lebo jedno vraj nikdy v živote nedovolí – aby niekto urážal jeho rodinu.

S úctou... nie!
S pozdravom... nie!
Zostávam s pozdravom... nie!
Inak...

List

Ocko mi robí starosti, lebo je už veľmi zábudlivý. Minule poštár priniesol veľký balík, bol pre mňa a ja som mal náramnú radosť ako vždy, keď poštár prinesie balík, ktorý je pre mňa, lebo v ňom bývajú darčeky, čo mi posielala stará mama, teda mamina mama. Ocko hundre, vraj čo sú to za nápady, takto kazíť deti, a mama sa zato naňho hnevá. No v tomto prípade ocko nehundral. Bol náramne spokojný, lebo balík nebol od starej mamy, ale od pána Buchtu, ockovho šéfa. V balíku som našiel hru Človeče, nehnevaj sa – už jednu doma mám – a ešte priložený list:

„Milému Mikuláškovi, ktorý má veľmi pracovitého ocka. Cyril Buchta.“

„Čo sú to za nápady?!“ prekvapila sa mama.

„To zato, že som mu minule preukázal službu,“ vysvetľoval ocko. „Vystál som zaňho rad pred pokladnicou na stanici a kúpil mu cestovné lístky. Podľa mňa je od neho milé, že poslal Mikulášovi darček.“

„Keby ti zvýšil plat, to by bolo ešte milšie,“ povedala mama.

„No výborne!“ zamračil sa ocko. „Presne takéto reči treba viesť pred malým. A čo by si teda navrhovala? Aby Mikuláš ten dar Buchtovi vrátil s poznámkou, že by radšej chcel, aby ockovi zvýšil plat?“

„To teda nie!“ ozval som sa. Ved' aj keď už jednu takú hru mám, Človeče, nehnevaj sa si môžem vždy s nejakým spolužiakom vymeniť za voľačo zaujímavé.

„No dobre!“ povedala mama. „Keď tebe neprekáža, že ti takto kazia syna, ja už nič nehovorím.“

Ocko prevrátil oči k stropu, zovrel pery a nesúhlasne vrtel hlavou. Potom mi povedal, že by som sa mal pánu Buchtovi telefonicky poďakovať.

„Nie,“ odporovala mu mama. „V takýchto prípadoch treba poslať krátky list.“

„Máš pravdu,“ prikývol ocko. „List je lepší.“

„Ja by som radšej zatelefonoval,“ ozval som sa. Písanie ma otravuje, ale telefonujem rád. Naši mi nikdy nedovolia telefonovať, len keď volá stará mama a chce, aby som jej prišiel dať pusy. Starej mame sa hrozne páči, keď jej dávam pusy po telefóne.

„Teba sa nikto na nič nepýta,“ povedal ocko. „Keď ti prikážeme písať, tak budeš písať!“

To je teda strašne nespravodlivé! Povedal som, že sa mi vôbec nechce písať, a keď mi nedovolia telefonovať, tak nechcem nijakú hlúpu hru Človeče, nehnevaj sa, aj tak už jednu mám a tá mi stačí, a vôbec, keď sú takí, nech radšej pán Buchta zvýši ockovi plat. No ale fakt, vážne.

„Chceš, aby som ti dal po zadku a poslal ťa spať bez večere?“ rozkričal sa ocko.

Nato som sa rozplakal, ocko sa spytoval, čo komu urobil, že si toto zaslúžil, a mama vyhlásila, že keď neprestaneme, ona pôjde spať bez večere a my nech si robíme, čo chceme.

„Počuj, Mikuláš,“ povedala mi mama. „Keď budeš rozumný a bez cirkusu napíšeš ten list, môžeš si po večeri vziať dva koláče.“